

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg

29. juni 2021

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 326 (Alm. del) af 25. marts 2021 stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL).

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for provenuvirkningen ved at fjerne varighedsbegrænsningen for sygedagpenge?

Dette bedes opgjort i umiddelbar virkning, efter tilbageløb, efter tilbageløb og skat, og efter tilbageløb, skat og adfærd. Dette bedes opgjort for alle årene 2021-2025 samt i varig virkning. Der bedes her anvendt 2021-niveau og faste 2021-priser. Ministeren bedes ekspliciterer, hvilke adfærdseffekter, der indregnes, og hvis flere adfærdseffekter indgår, bedes ministeren dekomponere adfærdsvirkningerne, således, at de enkelte adfærdseffekters bidrag til provenuvirkningen er ekspliciteret. Ministeren bedes også oplyse arbejdsudbudsvirkningen ved forslaget. For samtlige adfærdseffekter bedes ministeren oplyse, hvilken empiri antagelserne om adfærd bygger på. Ministeren bedes endvidere oplyse fordelingsvirkningen ved forslaget opgjort som virkningen på disponibel indkomst i absolutte tal samt i pct. af disponibel indkomst opdelt for 10 indkomstdeciler. Endeligt bedes ministeren oplyse ændringens virkning på Gini-koefficienten.

Svar

Varighedsbegrænsningen på 52 uger for sygedagpenge blev afskaffet i forbindelse med sygedagpengereformen fra 2014. I stedet indførtes et revurderingstidspunkt efter 22 uger med sygedagpenge, hvor borgeren får sin sag revurderet og enten kan fortsætte på sygedagpenge eller overgå til et jobafklaringsforløb med tilhørende ydelse (ressourceforløbsydelse svarende til kontanthjælp). Formålet med revurderingstidspunktet er, at indsatsen og opfølgningen skal ske tidligt i sygdomsforløbet, hvilket skal understøtte borgerens progression og efterfølgende tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

I besvarelsen af spørgsmålet er det derfor lagt til grund, at der spørges til en de facto afskaffelse af jobafklaringsforløbene, hvor borgerne i stedet fortsætter på sygedagpenge. For de virksomheder, der fortsat betaler løn under sygdom, vil det betyde en større refusion fra staten i og med, at virksomheden nu får refusion svarende til sygedagpenge frem for jobafklaringsforløb (ressourceforløbsydelse). De

afledte effekter af dette indgår ikke i besvarelsen. De afledte administrative konsekvenser for sagsbehandlingen i kommunerne indgår heller ikke.

De økonomiske konsekvenser ved at afskaffe jobafklaringsforløbene skønnes at udgøre 100 mio. kr. efter skat og tilbageløb (2021-PL) i 2021. Hertil kommer en negativ arbejdsudbudsvirkning på i størrelsesordenen 800 fuldtidspersoner, hvilket medfører, at de samlede udgifter udgør ca. 325 mio. kr. (2021-PL) i 2021, *jf. tabel 1*.

Tabel 1

Økonomiske konsekvenser ved afskaffelse af revurderingstidspunktet for sygedagpenge

Mindreprovenu, mio. kr. (2021-pl)	2021	2022	2023	2024	2025	Varig virkning
Umiddelbar virkning (før skat og tilbageløb)	350	350	325	325	325	325
Virkning efter skat	175	175	150	150	150	150
Virkning efter skat og tilbageløb	100	100	100	100	100	100
Virkning efter skat, tilbageløb og adfærd	325	300	300	275	275	275
Arbejdsudbud (fuldtidspersoner)	-800	-750	-700	-700	-700	-700

Anm.: Der er antaget uændret aktivitet for jobafklaringsforløb fra 2024 til 2025. Beløb er afrundet til nærmeste 25 mio. kr. og arbejdsudbud er afrundet til nærmeste 50 fuldtidspersoner.

Kilde: FL2021 samt egne beregninger.

De konkrete adfærdsvirkninger bygger bl.a. på en empirisk effektevaluering af sygedagpengereformen fra 2014, *jf. Rosholm, Skipper og Sørensen "Effektevaluering af sygedagpengereformen" (2018)*. Med reformen blev revurderingstidspunktet fremrykket fra 52 uger til 22 uger. Samtidig blev varighedsbegrænsningen efter 52 ugers sygedagpenge ophævet. Reformen indebærer en potentiel ydelsesreduktion efter 22 uger fra niveauet for sygedagpenge til niveauet for ressourceforløbsydelse (konthjælp), som man modtager i jobafklaringsforløb.

Effektevalueringens forfattere finder, at den samlede effekt af reformen er, at sygedagpengemodtagere i gennemsnit kommer i beskæftigelse 1 uge hurtigere. Personer, der ikke afgår til beskæftigelse efter deres sygefravær, er imidlertid længere tid på sygedagpenge. Personer, som bliver selvforsørgende, er fire uger længere på sygedagpenge. Personer, der overgår til anden offentlige forsørgelse, er knap otte uger længere på sygedagpenge end før reformen.

Effektevalueringens resultater er omsat til en enkelt elasticitet for antallet af sygedagpengemodtagere, der overgår til beskæftigelse eller andre ydelser, mht. ændringer i sygedagpengesatsen på 0,25 (elasticitet). Konkret medfører en ydelsesændring på fx 10 pct., at 2,5 pct. af de berørte sygedagpengemodtagere overgår til beskæftigelse. Denne adfærdsændring for sygedagpengemodtagere er væsentlig lavere sammenlignet med fx de skønnede adfærdsændringer for dagpengemodtagere, hvilket

blandt andet skyldes, at sygedagpengemodtagere har en lavere beskæftigelsestilknytning.

Fordelingsmæssige konsekvenser

Forslaget vil medføre fordelingsmæssige konsekvenser for personer i alle 10 indkomstdeciler og skønnes samlet set at øge den gennemsnitlige disponible indkomst med 230 kr. svarende til 0,09 pct., *jf. tabel 2.*

Tabel 2

Fordelingsmæssige konsekvenser ved afskaffelse af jobafklaringsforløb, familieækvivalerede disponible indkomster, 2018

Decil	Disponibel indkomst (gns.)	Ændring i disponible indkomst (kr.)	Ændring i disponible indkomst (pct.)
1	84.150	480	0,57
2	146.200	370	0,25
3	173.370	230	0,13
4	196.780	250	0,13
5	222.280	220	0,10
6	249.190	210	0,08
7	279.770	180	0,06
8	317.800	140	0,04
9	373.560	120	0,03
10	601.620	70	0,01
Alle	264.470	230	0,09

Anm.: Årlig virkning på familieækvivaleret disponible indkomst. Personerne i befolkningen er rangeret efter familieækvivaleret disponible indkomst. Den gennemsnitlige ændring er for alle personer i decilerne. Beregninger er baseret på befolkningssammensætningen i 2018 og er i 2018-PL-niveau. Det udbetalte sygedagpengebeløb beregnes som sygedagpengesatsen (på årsniveau) ganget andelen af året personen er i jobafklaringsforløb.

Kilde: Egne beregninger på basis af lovmodellens datagrundlag (2018).

Virningen er størst blandt personer i 1. og 2. decil og forslaget skønnes samlet set at reducere indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten med ca. 0,04 pct.-point.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister